

som er nødvendig, for at Folk kunne faae Plads til at leve, alt som Antallet af Folkene tage til. Jeg har imidlertid ikke turdet vove mig ind paa dette Omraade; jeg har troet, at de barmhellige Sjæle endnu i nogen Tid maatte have Lov til at vandre i det Ledebaand, som de selv sætte Priis paa, men at have et Ledebaand saa langt, som fra Kjøbenhavn til Færøerne har forekommet mig at være for meget, og derfor har jeg foreslaaet, at det skal være Amtmanden, som skal kunne afgjøre de Spørgsmaal, der reises angaaende Udskyfningen paa Færøerne, naar der skal en saadan Afgjørelse fra Statens eller Statsmyndighedens Side. At sende den Slags Sager over til Kjøbenhavn for der at faae dem afgjorte, vilde være en vidtløftig og — det troer jeg, den ærede Minister selv vil indrømme — en tom Formalitet, thi Saa ville her være istand til at dømme anderledes om Forholdene end saaledes, som de fremstilles gennem Bemærkningerne fra de vedkommende Embedsmænd derovre; det vilde da altsaa være deres Dom, som blev den afgjørende, og Ministeriet vilde maaskee kun komme til at staae som et Skjærmbrot for en Formenting, som det selv, naar det skulde være tilstede, og den gik under dets Navn, knap havde villet slutte sig til. Jeg troer, at det er en vigtig Maade at benytte Regjeringen paa, og jeg maa fra mit Synspunkt faa meget mere komme til at stille det Forslag, jeg har stillet, som jeg for mit Vedkommende, og jeg troer Mange med mig, har ønsket, at Udskyfningsager her i selve Kongeriget, idetmindste de ikke meget væsentlige og betydelige, kunde blive afgjorte ved Amtmandskaberne og ikke behøvede at komme ind til Ministeriet, hvilket er meget forsinkende og behyrdende, saavel for Ministeriet som for de Paagældende. Men er det allerede behyrdende og besværligt i selve Kongeriget, hvor Samfærdselen er saa beqvem, saa vil det blive det i en endnu høiere Grad, naar Sagerne skulle gaae fra Færøerne her til Kjøbenhavn. Jeg haaber, at den ærede Minister vil billige dette Forslag; jeg er ogsaa ganske overbevist om, at han selv har taget dette Punkt under Overveielse, og at kun maaskee et Hensyn til eller en Frygt for, at man paa Færøerne ikke nok som skulde troe paa Ministeriets Virksomhed,

har kunnet bringe ham til at afvige derved. Forøvrigt skal jeg meget gjerne indrømme, at en Følge af denne Bestemmelse ogsaa maatte være den, at Amtmanden blev paa Færøerne. Intet er farligere for fraliggende Provinde end reisende Amtmænd; det er allerede gaaet med Hensyn til Kongerigets Amtmænd og burde vist være forbudt, men det forekommer mig at være aldeles utilbørligt med Hensyn til disse fjerntliggende Landsdele. Jeg troer aldrig, at Regjeringen burde tillade, at Amtmænd og andre Embedsmænd, som have deres Forretninger derovre, under Paaskud af at være valgte — thi de havde jo ikke nødig at lade sig vælge — komme herover og ere i lang Tid borte fra det Sted, som er betroet til deres Overbestyrelse. Mit Forslag gaaer altsaa ud paa, at disse Udskyfningsager kunne afgjøres af Amtmanden og ikke behøve at komme ind til Ministeriet.

Müller: Ligesom ved denne Sags 1ste Behandling skal jeg tillade mig at tilraade Vedtagelsen af Lovudkastet, saaledes som det foreligger fra Regjeringen. Vel skal jeg ikke nægte, at der er meget Sandt i de af de ærede Rigsdagsmænd for Holbæk Amts 4de Valgkreds (N. Jensen) og for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) stillede Endringsforslag; de passe vistnok meget godt til Forholdene her i Danmark, men de passe ikke, eller idetmindste ikke for største Delen, ind i de særligste Forhold, og jeg skal nærmere tillade mig at begrunde denne min Udtalelse. Med Hensyn til det første af de af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 4de Valgkreds stillede Endringsforslag, som gaaer ud paa, at der i §. 1 skal indskydes Ordene „og Amtmandsembedet“, kan jeg derom kun meddele den Oplysning, at der til Amtmandsembedet er henlagt en Gaard, der er af samme Bestaaffenhed som Husegaard, og at der paa samme findes endeel Trøer, som staae i umiddelbar Forbindelse med Husegaardens Trøer, men saavidt mig bekjendt ere disse Trøer tildeels underkastede andre Betingelser end Trøerne paa Husegaard, og jeg troer derfor ikke, at de kunne tages ind med under Loven, ialtfald haaber jeg at høre den høitærede Ministers Ud-